Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

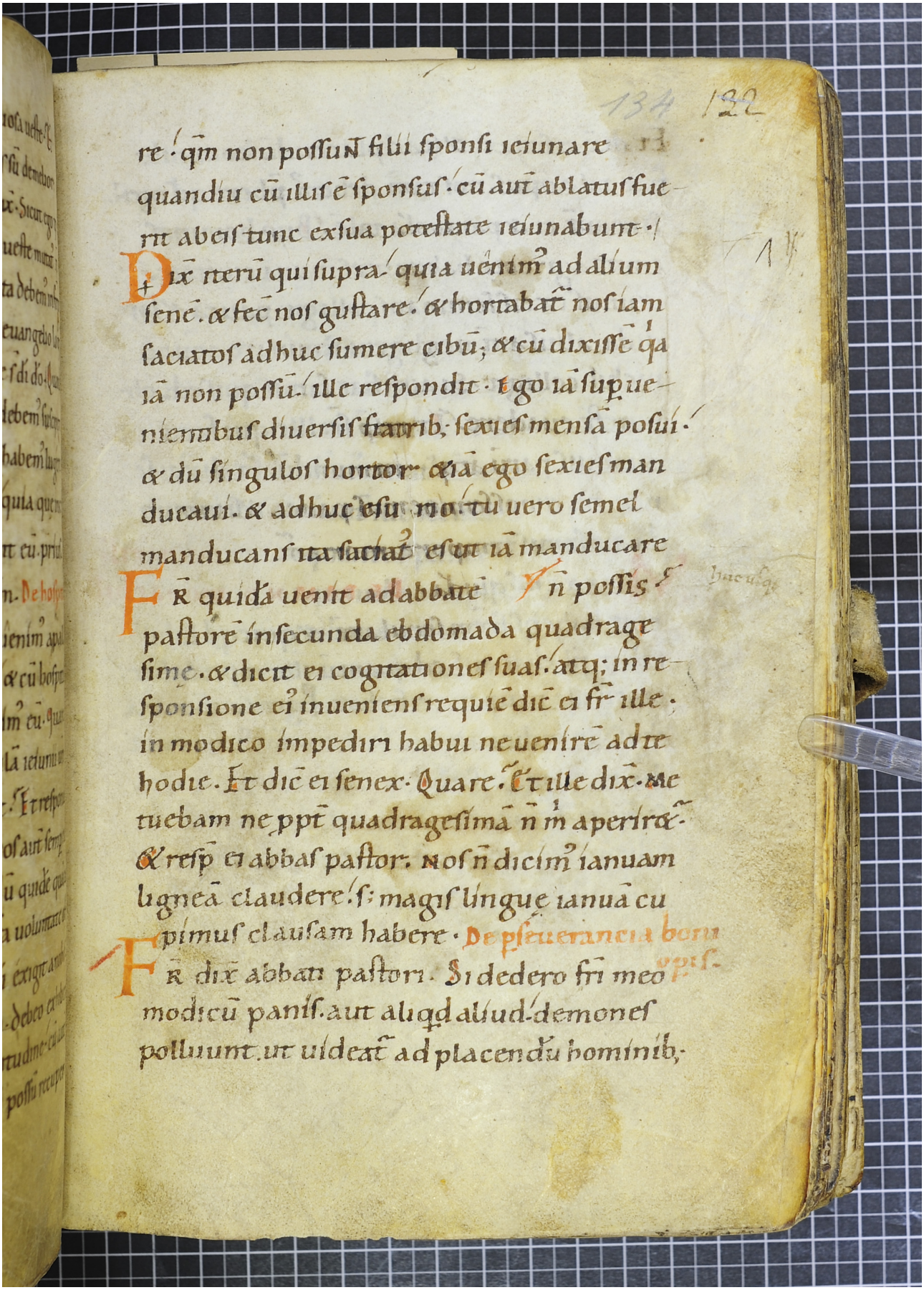

re. qm non possunt filii sponsi ieiunare
quandiu cū illis ē sponsus. cū aut ablatus fue
rit abeis tunc ex sua potestate ieiunabunt.

Dix iterū qui supra. quia uenim ad alium
sene. & fec nos gustare. & hortabat nos iam
saciatos adhuc sumere cibū; & cū dixisse qa
iā non possū. ille respondit. Ego iā supue
nientibus diuersis fratrib; sexies mensa posui.
& dū singulos hortor. qia ego sexies man
ducaui. & adhuc esu no. tu uero semel
manducans ita saciat es ut iā manducare
non possis.

Fr quidā uenit ad abbate
pastore in secunda ebdomada quadrage
sime. & dicit ei cogitationes suas. atq; in re
sponsione ei inueniens requie dic ei fr ille.
in modico impediri habui ne uenire ad te
hodie. Et dic ei senex. Quare. Et ille dix. Me
tuebam ne ppt quadragesima n m aperirē.
& resp ei abbas pastor. Nos n dicim ianuam
lignea claudere. si magis lingue ianua cu
pimus clausam habere.

De pseuerancia boni
Fr dix abbati pastori. Si dedero fri meo
modicū panis. aut aliqd aliud. demones
polluunt. ut uideat ad placendū hominib;